

La gastronomia empordanesa a Peralada.
Recull de receptes de la 5a i 6a mostra
gastronòmica 1996-1997.
Recopilació i notes d'Inés Padrosa.
Ajuntament de Peralada
Diputació de Girona, 1998.

Receptes d'una cuina vivent

COM EN ANTERIORS VOLUMS ja publicats, Inés Padrosa Gorgot ha recollit i anotat la lletra menuda de les receptes de la 5a i 6a Mostra Gastronòmica celebrada a Peralada, que s'ha consolidat com una experiència que enriqueix en gran manera el nostre patrimoni culinari. L'editora d'aquestes receptes sap com molts lectors amants del gènere que la literatura culinària també és evocació, i que un cop recuperades en forma de llibre tenen aquesta capacitat de suggestionar-nos.

El llibre s'estructura en dues parts. En la primera hi figuren plats i postres dels restaurants de la comarca que col·laboren en la mostra, en la qual es nota la mà experta, l'ofici i la imaginació d'uns xefs que aporten a la cuina un toc personalíssim, en què arri-

quen sabers i gustos. En la segona trobem un receptari de platillos i postres més pausat i casolà, fill de la tradició i de les veus de la terra que ajuden a recuperar el que fou aquella cuina rural artesana. L'atzar va fer que simultaniegés la lectura d'aquest receptari amb uns contes d'un altre prohoms empordanès, Pous i Pagès, autor de *Tota la saviesa d'aquest món* en les proses del qual es descriuen plats tal com l'indiot farcit de botifarres, pinyons i prunes, al costat de l'oca de festa major.

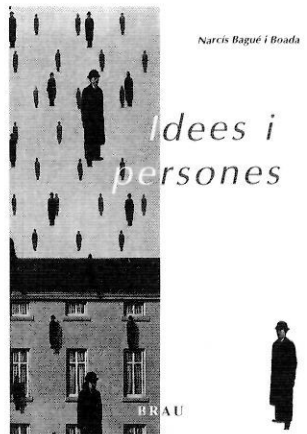
Mossada ací, mossada allà, vaig pensar que no és estrany que en parlar de gastronomia, i sense caure en cap xovinisme, sorgís altra volta l'Alt Empordà com a paradigma d'una cuina de provada autenticitat que ara he tornat a tastar amb la lectura per exemple

de la recepta d'un «saltabarrancs», uns peus de xai guisats amb pèsols que dolcegen.

La cuina vivent d'aquestes receptes és un empelt entre tradició i modernitat. Crec que no podem caure en la nostàlgia d'«abans tot era millor».

El llibre m'agrada perquè les receptes que han lliurat els participants amb tots els seus particularismes ajuden i obliguen a repensar la nostra cuina, prescindint de l'àmbit purament arqueològic. Com que el nostre món no és immutable ni essencial, cal deixar constància del receptari català tradicional articulat amb un món econòmic mental i social tan febrós i canviant.

Pep Vila

Narcís BAGUÉ i BOADA.
Idees i persones.
Brau Edicions, 1998.
180 pàgines.

Salvats per a cultivar-nos

TRENTA-QUATRE ARTICLES apareguts al setmanari Empordà són els que aquest volum que tenim entre mans salvarà de l'oblit a què es veuen abocats la majoria de textos que es publiquen en aquest tipus de rotatius. Almenys en aquest cas, és una sort que tornem a tenir a l'abast aquests textos per poder rellegir-los o per descobrir-los si és que en agafar el periòdic havíem anat per llegir les notícies d'actualitat i ens havíem oblidat d'aquests articles, sovint més interessants i enriquidors.

Els articles que podem llegir a *Idees i persones* tenen com a eix personatges molt diversos: filòsofs com Nietzsche i Kierkegaard; o novel·listes com Dickens, Joyce i Proust; o poetes com Rilke, Píndar i Machado; o personatges extrets de tots els àmbits de la cultura i de

la història i que per un motiu o un altre van captivar l'autor (Sarah Bernhardt, Innocenci X, Paulina Bonaparte, Beatriu Cenci, etc.). No és que cada article sigui només un recull de dades biogràfiques i una síntesi del pensament de cadascun dels personatges —no estem pas llegint una enciclopèdia—, sinó que Bagué hi barreja opinions i vivències personals que s'hi relacionen més o menys directament. L'autor d'*Idees i persones*, a més d'il·lustrar aspectes poc coneguts dels personatges, també aprofita totes les oportunitats que se li presenten per parlar de les ciutats i dels països que els han vist viure i morir, afegint-hi sempre que li és possible comentaris sobre aquests indrets que en molts casos han estat objecte dels seus viatges turístics i culturals alhora.

D'aquesta manera, a través d'una subjectivitat gens dissimulada, a part de conèixer el biografiat també descobrim el biògraf: el lector àvid i cultivat que sap gaudir llegint i que trasllada les experiències literàries a la vida quotidiana. Un personatge, aquest darrer, que sap incitar el lector a pensar, però sobretot a llegir: *Idees i persones* és una invitació a llegir els autors que hi apareixen, fins i tot si ja ho havíem fet. Proveu-ho.

David Prats Vidal